

Dech

Vladimír Mišík

Je mi tak lehký, ač mám na patách
Zem, skály, tvrdé cesty, dlažbu města
A je mi lehký, vzlétám, nemám strach

Vzduch nezkažení, čím je tvrdší cesta
Tím hlubší je můj dech a nade mnou
Je hlubší nebe, žít a žít a nestát

A nohy ani nevědí, že jdou
A křídla, která dávno otrnula
Vědí, že jsou, tak bolestně že jsou

Že z větru pro mne vytrhla je žula
A položila na ně tíhu mou
A je mi lehký vzlétám, zem se hnula

A léta ani nevědí, že jdou
A léta ani nevědí, že jdou
A léta ani nevědí, že jdou